

's isch ebbes, 's geht ganz üs dr G'wohnet,
Im Jänner scho hà mir's jetz g'ha:
's isch zweimol Vollmond im e Monet!
Das trifft me doch nitt vielmol a?

Un g'heisse hat's züe alle Zite,
Ass, wenn das Ding emol sott si,
So thàt's e-n-Iwerfluss bedite.
Wie kein noch gsi isch bis dohi!

Un das Jahr thüet's nitt nur passiere
Ne mol im Jänner, wie scho g'sàit,
Im März thüet sich das repetiere,
's isch g'wiss e ganze Selteheit!

Me ka sich also doppelt freie,
Wenn's Ifluss uf d'Natur ha soll!
Dr Mond, wie-n-er sich jetz thüet dràihe,
Isch in zue Monet vier Mol voll!

Fraü Scholastika:

Schad, ass mi Mann in dāne Sache
Im Mond si Plätzle nitt ka nàh
Un Ifluss uf d'Natur ka mache:
Do wott's erst güete Johre gà!!

Denn dà isch voll züe alle Zite;
Schier alle Wuche kunnt's jo vor,
Ass er eso derher thüet schrite,
Un regelmässig 's ganze Jahr!

Doch thüet me nitt dem Mond, dem güete,
Wo dert so friedlig aweschaüt,
Vielleicht e wenig z'viel züemüethe?
Was hat me-n-ihm nitt scho züetraüt!

Das thüet ihn awer nitt verdriesse.
Er lüegt is züe mit viel Geduld,
Obschon er alles üs müess biesse;
Er isch an allem immer d'Schuld!

Thüet im Friehjohr e Sach verfriere,
Wer isch das gsi? dr Mond hat's g'macht!
Wie ka dr Blüescht, heisst's, existiere,
Wenn er druf schint e ganze Nacht!

's isch wohr, wenn d'Wulke-n-ihn verstecke,
So macht er als kei Schade halt;
Doch thüet sich so dr Himmel decke,
So isch's als awer o nitt kalt.

Er macht is 's Wetter o do unte;
Er isch's allei, wo das regiert,
Denn 's wird, das hàn scho gar viel g'funde,
Nur anderscht, wenn dr Mond changiert.

Viel meine-n-er heb uf dr Erde
E-n-Ifluss noch sogar derzüe
Uf d'Kinder, wo gebore werde;
Sie schriwe-n-ihm d'Entscheidung züe,

Wo Mäidele-n-uf d'Welt mien kumme
Un wo's als müess e Biewle si...
Dà güete Mond! allei das numme
Gàb ihm als scho z'viel z'thüe mithi!

Was mag's denn awer gà fir Sache,
Wenn gar kei Vollmond isch emol,
Wie's uns dr Hornung jetz thüet mache;
Was git's derno, weisst Sie das wohl?

Fraü Ursle:

Ganz güet; me thüet längst prophezeihe,
Ass, wenn das Ding emol sott g'schàh,
So werde g'wiss d'Jumpfraüe speie:
Sàll Johr soll's schier kei Hiroth gà!

Fraü Scholastika:

Was Sie mir nitt thüet avertraüe!
Also kàntt Sie jetz 's ganze Jahr
Nitt eimol geh ne Hochzit b'schaüe;
Nimmt Sie sich denn nitt an de Hoor?